

[Kirkeministeren.]

Finanslov, vi nu har til Behandling. Skulde der have været Overensstemmelse imellem Forespørgselen i Gaar og Ændringsforslaget her i Dag — det behøver der jo ikke at være; Forespørgselen var stillet af eet Parti og Ændringsforslaget her i Dag af et andet —, men skulde der være Overensstemmelse mellem de to Ting, saa kunde man dog have ventet Krav i Dag om en Millionbevilling, om en meget stor Bevilling i hvert Fald, i Stedet for dette ret beskedne Beløb.

Jeg mener derfor, jeg har Lov til at sige, at disse to Ting, Forslaget her i Dag og Forespørgselen i Gaar, staar i et ganske ejendommeligt Forhold til hinanden, og jeg tror, jeg har Lov til at tage Ændringsforslaget i Dag som en Art Bevis, maaske et indirekte Bevis, men alligevel en Tilkendevivelse af, at saa galt, som det ifølge Forespørgselen i Gaar i Landstinget kunde se ud til at være, er det altsaa efter de Konservatives Mening ingenlunde.

Jeg blev noget forbavset i Dag ved at høre, at Venstre var i Stand til at slutte sig til dette Ændringsforslag og stemme for det, jeg blev forbavset over at høre det, netop ud fra de Betragtninger, jeg lige nu har gjort gældende, fordi, selv om det kan siges, at de Konservative her i Folketinget kan have deres Syn upaavirket af, hvad Venstre gør gældendeovre i det andet høje Ting, saa maa man dog alligevel mene, at Venstre i denne Sal kan ikke have sit Syn upaavirket af, hvad Venstreovre i Landstinget gør gældende. Hvis Venstre i Landstinget har den Mening — og i alt Fald Forespørgeren maa jo dog have den —, at Kirkebyggeriet gennem mange Aar er blevet forsømt, ja, saa undrer det mig, at Venstre her i Dag kan komme og sige: Vi gaar ind for denne Bevilling paa 200 000 Kr.! og kan komme og sige det, uden at deres Ordfører her i Dag med det samme gør gældende: Dette gaar vi ind for, men vi anser det for at være alt for lidt, der skulde meget større Beløb til. Og jeg hørte ikke, at Venstres Ordfører her i Dag sagde det, saa jeg har derfor Lov til at formode, at Venstres Ordfører ogsaa mener, at Beløbet er passende ansat, ud fra Venstres Syn. Jeg kan i og for sig deltage i Forundringen fra det ærede Medlem Hr. Kyeds Side over, at hele dette Spørgsmaal dukker op nu ved tredje Behandling, uden at man i Forvejen har haft noget Kendskab til, at det vilde komme frem. Jeg kan ikke indrømme, at det skulde være saa umuligt at forhandle med mig, saa at der ikke havde foreligget en Mulighed for, at de Konservative, før de stillede dette Æn-

dringsforslag, havde søgt at faa mig i Tale. Jeg kan ikke forstaa, af hvilken Grund de Konservative stiller Forslaget uventet, uden forudgaaende Forhandlinger. Jeg kan ikke se, at det er rimeligt, at de gør det, kan ikke se, at det ikke havde været naturlligere, om man fra de Konservatives Side havde talt med den Minister, hvem dette Spørgsmaal vedrører.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger sagde i Slutningen af sin Tale, at han vilde gerne tro og vilde gerne haabe, at jeg kunde tage imod dette Ændringsforslag, da jeg ikke havde haft Ordet endnu. Den Maade, han sagde det paa, lød egentlig saadan, at man havde en Fornemmelse af, at nok udtalte det ærede Medlem en Tro og et Haab, men i og for sig havde han det ikke, og det er maaske Forklaringen paa, at det ærede Medlem og hans Parti ikke er kommet til mig om dette Spørgsmaal. Men alligevel, hvis det havde betydet noget virkelig alvorligt for dem, saa maatte man dog, mener jeg, fra de Konservatives Side være kommet til Ministeren og have sagt: Lad os tale om den Ting, hvorledes stiller Ministeren sig til et Ændringsforslag af den Art? Naar man ikke har gjort det, ja, saa er det mig vanskeligt at tage Forslaget helt alvorligt, saa er det mig vanskeligt at se, at der bag ved dette Forslag udelukkende ligger saglige Hensyn, saa faar jeg let den Tro, at der bag ved kan ligge andre Interesser, der betyder noget for dem, der stiller Forslaget, end netop det at naa det størst mulige Resultat paa dette Omraade.

Jeg udtalte for et Øjeblik siden, at jeg maatte afvise det stillede Ændringsforslag, og jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om, hvorfor min Stilling er saaledes. Først og fremmest kan man sige om Forslaget, at saglig begrundet er det i og for sig ikke. Hvis man vilde have det saglig begrundet, havde det naturlige været, at man havde søgt at skaffe sig Oplysninger om, hvilket Kirkebyggeri der kunde være Tale om at hjælpe, at man havde søgt at skaffe sig at vide, hvilke Opgaver der foreligger, og det, i alle Tilfælde, kunde man da have faaet at vide ved at tage en Forhandling med Ministeren om Spørgsmaalet. Nu er man kommet med et Forslag paa et rundt, summarisk Beløb, uden at der kan siges noget om, hvorvidt netop de 200 000 Kr. er det Beløb, der efter de Herrers Mening tiltrænges, eller det ikke er det.

Naar jeg ønsker at afvise Forslaget, er det ogsaa ud fra en hel Række andre Betragtninger. Først og fremmest vil jeg